

Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SPLOŠNEGA SODIŠČA (drugi senat)

z dne 8. oktobra 2013*

„Dostop do dokumentov — Uredba (ES) št. 1049/2001 — Dokumenti glede prvega dovoljenja za dajanje v promet za aktivno snov glifosat — Delna zavrnitev dostopa — Nevarnost poseganja v poslovne interese fizičnih ali pravnih oseb — Člen 4(5) Uredbe št. 1049/2001 — Prevladujoč javni interes — Uredba (ES) št. 1367/2006 — Člen 6(1) Uredbe št. 1367/2006 — Direktiva 91/414/EGS“

V zadevi T-545/11,

Stichting Greenpeace Nederland, s sedežem v Amsterdamu (Nizozemska),

Pesticide Action Network Europe (PAN Europe), s sedežem v Bruslju (Belgija),

ki ju zastopata B. Kloostra in A. van den Biesen, odvetnika,

tožeči stranki,

proti

Evropski komisiji, ki so jo najprej zastopali P. Oliver, P. Ondrúšek in C. ten Dam, nato P. Oliver, P. Ondrúšek in C. Zadra, zastopniki,

tožena stranka,

zaradi predloga za razglasitev ničnosti Sklepa Komisije z dne 10. avgusta 2011, s katerim je bil zavrnen dostop do zvezka 4 osnutka poročila o oceni, ki ga je Zvezna republika Nemčija kot država poročevalka pripravila glede snovi glifosat na podlagi Direktive Sveta z dne 15. julija 1991 o dajanju fitofarmaceutskih sredstev v promet (91/414/EGS) (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 3, zvezek 11, str. 332),

SPLOŠNO SODIŠČE (drugi senat),

v sestavi N. J. Forwood, predsednik, F. Dehousse in J. Schwarcz (poročevalec), sodnika,

sodni tajnik: N. Rosner, administrator,

na podlagi pisnega postopka in obravnave z dne 26. februarja 2013

izreka naslednjo

* Jezik postopka: angleščina.

Sodbo

Dejansko stanje

- 1 Tožeči stranki Stichting Greenpeace Nederland in Pesticide Action Network Europe (PAN Europe) sta 20. decembra 2010 zaprosili za dostop do več dokumentov glede prvega dovoljenja za dajanje v promet za glifosat kot aktivno snov, ki je bilo izdano na podlagi Direktive Sveta z dne 15. julija 1991 o dajanju fitofarmaceutskih sredstev v promet (91/414/EGS) (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 3, zvezek 11, str. 332). Prošnja se je opirala na Uredbo Evropskega parlamenta in Sveta (ES) št. 1049/2001 z dne 30. maja 2001 o dostopu javnosti do dokumentov Evropskega parlamenta, Sveta in Komisije (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 1, zvezek 3, str. 331) in na Uredbo (ES) št. 1367/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 6. septembra 2006 o uporabi določb Aarhuške konvencije o dostopu do informacij, udeležbi javnosti pri odločanju in dostopu do pravnega varstva v okoljskih zadevah v institucijah in organih Skupnosti (UL L 264, str. 13).
- 2 Zaprošeni so bili ti dokumenti:
 - prepis osnutka poročila o oceni, ki ga je država članica poročevalka Zvezna republika Nemčija pripravila pred prvo uvrstitvijo glifosata v prilogo I k Direktivi 91/414 (v nadaljevanju: osnutek poročila);
 - popoln seznam vseh preizkušanj, ki so ga predložili predlagatelji uvrstitve glifosata v prilogo I k Direktivi 91/414, o kateri je bilo odločeno z Direktivo Komisije 2001/99/ES z dne 20. novembra 2001 o spremembi priloge I k Direktivi Sveta 91/414/EGS za vključitev med drugim glifosata (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 3, zvezek 34, str. 182);
 - popolna, celovita in izvirna dokumentacija o preizkušanjih, ki so jo predložili predlagatelji uvrstitve glifosata v prilogo I k Direktivi 91/414 leta 2001, v delu, ki se nanaša na preizkus dolgoročne toksičnosti, preizkus mutagenosti, kancerogenosti, nevrotoksičnosti in študije glede reproduktivnosti.
- 3 Z dopisom z dne 20. januarja 2011 je Evropska komisija tožeči stranki pozvala, naj se za dostop do zaprošenih dokumentov obrneta na nemške organe.
- 4 Z dopisom z dne 7. februarja 2011 sta tožeči stranki na podlagi člena 7(2) Uredbe št. 1049/2001 vložili potrdilno prošnjo za dostop do dokumentov.
- 5 Potem ko je generalni sekretar Komisije nemške organe zaprosil za predhodno soglasje v skladu s členom 4(5) Uredbe št. 1049/2001, je z dopisom z dne 6. maja 2011 odobril dostop do osnutka poročila, z izjemo zvezka 4 (v nadaljevanju: sporni dokument), katerega razkritje so ti organi zavrnil in ki je zajemal popoln seznam vseh preizkušanj, ki so ga predložili predlagatelji prve uvrstitve glifosata v prilogo I k Direktivi 91/414. Tožeči stranki je obvestil, da Komisija nima popolne, celovite in izvirne dokumentacije o teh preizkušanjih, ki ji nikoli ni bila posredovana. Generalni sekretar je tudi pojasnil, da posvetovanje z nemškimi organi še vedno poteka glede razkritja spornega dokumenta in da bo odločitev sprejeta naknadno.
- 6 S sklepom z dne 10. avgusta 2011 je generalni sekretar Komisije zavrnil dostop do spornega dokumenta, pri tem pa se je oprl na zavrnitev s strani Zvezne republike Nemčije (v nadaljevanju: izpodbijani sklep).
- 7 V izpodbijanem sklepu je generalni sekretar Komisije navedel razloge, zaradi katerih je Zvezna republika Nemčija nasprotovala razkritju spornega dokumenta na podlagi izjeme iz člena 4(2), prva alinea, Uredbe št. 1049/2001, in sicer varstvo poslovnih interesov fizičnih in pravnih oseb. Zvezna

republika Nemčija je namreč menila, da je sporni dokument vseboval zaupne informacije o pravicah intelektualne lastnine predlagateljev uvrstitve glifosata v prilogo I k Direktivi 91/414, in sicer natančno kemično sestavo aktivne snovi, ki jo proizvaja vsak od predlagateljev, podrobne informacije o postopku proizvodnje snovi za vsakega od predlagateljev vpisa, informacije o nečistočah, sestavi končnih proizvodov in pogodbenih razmerjih med različnimi predlagatelji vpisa.

- 8 Generalni sekretar Komisije je po svoji navedbi o izjavi nemških organov, ki ocenjujejo, da ni podan prevladujoč javni interes iz člena 4(2) Uredbe št. 1049/2001, ki upravičuje razkritje spornega dokumenta, preučil, ali je glede na Uredbo št. 1367/2006 tak javni interes mogoče uveljavljati. Poudaril je, da se člen 6(1) slednje uredbe ne uporablja za sporni dokument, saj ta ni vseboval informacij, za katere bi bilo mogoče šteti, da se nanašajo na emisije v okolje.
- 9 Po navedbah generalnega sekretarja Komisije je ta institucija menila, da so se zadevne informacije nanašale na postopek proizvodnje glifosata, ki ga uporabljajo predlagatelji njegove uvrstitve v prilogo I k Direktivi 91/414, in je pri tehtanju interesov, ki ga je bilo treba opraviti, potreba po varstvu pravic intelektualne lastnine teh predlagateljev prevladala nad javnim interesom za razkritje informacij. Razkritje informacij iz spornega dokumenta bi namreč konkurenčnim podjetjem omogočilo, da posnemajo proizvodni postopek predlagateljev uvrstitve glifosata, kar bi jih privedlo do znatnih izgub, kršeni pa bi bili tudi njihovi poslovni interesi in njihove pravice intelektualne lastnine. Javni interes za razkritje informacij naj bi že bil upoštevan, saj so bili morebitni učinki emisij glifosata razvidni iz drugih delov osnutka poročila, ki so postali javni, zlasti tisti glede upoštevnih nečistoč in metabolitov. Informacije v spornem dokumentu o neupoštevanih nečistočah so se nanašale na elemente, ki ne pomenijo tveganje za zdravje ali okolje, vendar bi privedle do razkritja postopka proizvodnje vsakega od proizvodov.
- 10 Generalni sekretar Komisije je tudi navedel, da je iz postopka, v katerem je bil glifosat uvrščen v prilogo I k Direktivi 91/414, razvidno, da so bile zahteve, ki jih nalaga Uredba št. 1367/2006 glede dajanja informacij o učinkih te snovi na okolje na voljo javnosti, spoštovane. V teh okoliščinah naj bi prevladalo varstvo interesov proizvajalcev te snovi.
- 11 Na tej podlagi je generalni sekretar Komisije sklepal, da se zaprosene informacije niso nanašale na emisije v okolje v smislu člena 6(1) Uredbe št. 1367/2006 in da ni bilo dokaza o obstoju prevladujočega javnega interesa za razkritje v smislu Uredbe št. 1049/2001, saj je bil tak interes podan za varstvo poslovnih interesov in pravic intelektualne lastnine proizvajalcev glifosata.

Postopek in predlogi strank

- 12 Tožeči stranki sta to tožbo v sodnem tajništvu Sodišča prve stopnje vložili 14. oktobra 2011.
- 13 Tožeči stranki Splošnemu sodišču predlagata, naj:
 - ugotovi, da je Komisija kršila Konvencijo o dostopu do informacij, udeležbi javnosti pri odločanju in dostopu do pravnega varstva v okoljskih zadevah, podpisano v Aarhusu 25. junija 1998 (v nadaljevanju: Aarhuska konvencija), Uredbo (ES) št. 1049/2001 in Uredbo (ES) št. 1367/2006;
 - izpodbijan sklep razglasi za ničen;
 - Komisiji naloži plačilo stroškov.
- 14 Komisija Splošnemu sodišču predlaga, naj:
 - tožbo zavrne kot neutemeljeno;

— tožečima strankama naloži plačilo stroškov.

- 15 V okviru ukrepov procesnega vodstva je Splošno sodišče tožečima strankama zastavilo vprašnji, ti pa sta odgovorili z dopisom, ki je bil v sodno tajništvo Splošnega sodišča vložen 18. januarja 2013.
- 16 S sklepom Splošnega sodišča z dne 9. januarja 2013 je to od Komisije zahtevalo, naj mu predloži sporni dokument in opredeli odlomke, ki se nanašajo na čistost glifosata, na „identiteto“ in količino vseh nečistoč, ki jih ta vsebuje, in na analitski profil lotov, uporabljenih za preizkušanja, pri čemer se dokumenta ni smelo posredovati tožečima strankama. Z dopisom, vloženim 25. januarja 2013, je Komisija predložila sporni dokument.
- 17 Sporni dokument je sestavljen iz treh poddokumentov. Naslov prvega je Monografija – 11. december 1998 – zvezek 4 – del A – glifosat in vsebuje osem točk, ki so naslovljene C.1 Zaupne informacije, C.1.1 Podrobne informacije o postopkih proizvodnje aktivne snovi (priloga II A 1.8), C.1.2 Podrobna specifikacija aktivne snovi (priloga II A od 1.9 do 1.11), C.1.3 Podrobna specifikacija preparatov (priloga II A 1.4), C.2 Povzetek in ocena informacij glede predložitve skupne dokumentacije, C.2.1 Povzetek predloženih informacij in dokumentacije (spis dokument B), C.2.2 Ocena predloženih informacij in dokumentacije in C.2.3 Ugotovitve glede razumnosti ukrepov, ki so jih sprejela podjetja prijavitelji. Naslov drugega poddokumenta je Dodatek k monografiji – zvezek 4, z dne 11. decembra 1998 – Glifosat – Glifosat trimesium – del A – glifosat, z dne 14. januarja 2000 in vsebuje le eno točko z naslovom C.1.2.1 Navedba izomerov, nečistoč in dodatkov (priloga II A 1.10). Tretji poddokument je naslovljen Dodatek 2 k monografiji – zvezek 4, z dne 11. decembra 1998 – Glifosat – Glifosat trimesium, z dne 12. maja 2001 in vsebuje tri točke, naslovljene C.1.1 Podrobna informacija o postopku proizvodnje aktivne snovi (priloga II A 1.8), C.1.2 Podrobna specifikacija čistosti aktivne snovi in C.1.2.1 Navedba izomerov, nečistoč in dodatkov (priloga II A 1.10).
- 18 Z dopisom z dne 25. januarja 2013 je Komisija opredelila tudi odlomke treh poddokumentov, ki sestavljajo sporni dokument in ki se nanašajo na čistost glifosata, „identiteto“ in količino vseh nečistoč, ki jih ta vsebuje, ter na analitski profil lotov, uporabljenih za preizkušanja.

Obseg spora

- 19 Obseg spora je treba določiti s treh vidikov.
- 20 Prvič, Komisija navaja, da niti Sklep z dne 6. maja 2011 niti izpodbijani sklep ne vsebujeta zavrnitve glede dostopa do popolne, celovite in izvirne dokumentacije o preizkušanjih, ki so jo predložili prijavitelji uvrstitve glifosata v prilogo I k Direktivi 91/414, ki sta ga tožeči stranki zahtevali v dopisu z dne 20. decembra 2010. V skladu s predpisi glede preizkušanja aktivnih snovi, vsebovanih v fitofarmacevtskih sredstvih, naj bi Komisija od Zvezne republike Nemčije prejela le povzetek dokumentacije o glifosatu, ki je zajemala kopijo prijave, priporočene pogoje za uporabo in povzetek rezultatov preskušanj, ne pa protokolov in poročil o študijah.
- 21 Tožeči stranki sta na obravnavi navedli, da sprejemata dejstvo, da Komisija te dokumentacije nima. Treba je torej šteti, da se spor ne nanaša na morebitno zavrnitev dostopa do te dokumentacije.
- 22 Drugič, tožeči stranki sta navedli, da glede spornega dokumenta nimata interesa v delu z informacijami o pogodbenih razmerjih med različnimi gospodarskimi subjekti, ki so prijavi aktivno snov, ali informacijami o metodi proizvodnje te snovi. Zato predlagata razglasitev ničnosti izpodbijanega sklepa le v delu, v katerem je Komisija zavrnila dostop do informacij o stopnji čistosti aktivne snovi, „identiteti“ in količini vseh nečistoč, ki jih ta vsebuje, ter o analitskem profilu lotov in o natančni sestavi sredstva, ki je bilo razvito.

- 23 Tretjič, tožeči stranki sta na obravnavi navedli, kaj štejeta za informacije o „identiteti“ in količini nečistoč ter o analitskem profilu lotov. V zvezi z nečistočami sta navedli, da želita biti seznanjeni z drugimi kemičnimi snovmi, ki nastanejo v postopku proizvodnje glifosata, in njihovo količino. Glede analitskega profila lotov, ki so jih podjetja predložila za preizkušanje, sta navedli, da želita biti seznanjeni z vsebino in sestavo lotov, zlasti glede drugih dodanih kemičnih snovi, ter z opisom preizkusov in njihovimi dejanskimi učinki.
- 24 Spor je treba torej omejiti na del spornega dokumenta, ki vsebuje informacije o stopnji čistosti aktivne snovi, „identiteti“ in količini nečistoč v tehničnem materialu, analitskem profilu lotov in o natančni sestavi sredstva, ki je bilo razvito, kot so pojasnjene v točki 23 zgoraj.

Pravo

- 25 Tožeči stranki v tožbi navajata tri razloge. Prvič, menita, da člen 4(5) Uredbe št. 1049/2001 državi članici ne daje pravice veta in da Komisija ne sme ravnati v skladu s svojim mnenjem glede uporabe izjeme iz člena 4(2) te uredbe. Drugič, navajata, da je treba zavrniti izjemo od pravice do dostopa zaradi varstva poslovnih interesov določene fizične ali pravne osebe, saj prevladujoči javni interes upravičuje razkritje zaprosenih informacij, ki se nanašajo na emisije v okolje. Tretjič, navajata, da izpodbijani sklep ni v skladu s členom 4(2) Uredbe št. 1049/2001 in členom 4 Aarhuške konvencije, saj Komisija ni ocenila dejanskega tveganja za poseg v navedene poslovne interese.
- 26 Začeti je treba z obravnavo drugega tožbenega razloga, kar pomeni, da je treba najprej določiti obseg pravice do dostopa iz člena 6(1), prvi stavek, Uredbe št. 1367/2006, nato pa pojem informacij, ki se nanašajo na emisije v okolje.

Obseg pravice do dostopa iz člena 6(1), prvi stavek, Uredbe št. 1367/2006

- 27 Najprej je treba opozoriti, da se Uredba št. 1049/2001 glede na njeno uvodno izjavo 1 umešča v kontekst namena iz člena 1, drugi odstavek, PEU, ki je bil vstavljen z Amsterdamsko pogodbo, po katerem se označi nova faza v procesu oblikovanja vse tesnejše povezave med narodi Evrope, v kateri se odločitve sprejemajo čim bolj javno in v kar najtesnejši povezavi z državljani. Kot je opozorjeno v uvodni izjavi 2 navedene uredbe, je pravica dostopa javnosti do dokumentov institucij povezana z demokratičnostjo teh institucij (glej sodbo Sodišča z dne 21. julija 2011 v zadevi Švedska proti MyTravel in Komisiji, C-506/08 P, ZOdl., str. I-6237, točka 72 in navedena sodna praksa).
- 28 Zato je cilj Uredbe št. 1049/2001, kot je navedeno v uvodni izjavi 4 in členu 1, podeliti javnosti pravico do čim širšega dostopa do dokumentov institucij (glej v točki 27 zgoraj navedeno sodbo Švedska proti MyTravel in Komisiji, točka 73 in navedena sodna praksa).
- 29 Res je, da za to pravico kljub temu veljajo nekatere omejitve na podlagi javnega ali zasebnega interesa. Natančneje, navedena uredba v skladu z uvodno izjavo 11 v členu 4 določa, da institucije zavrnejo dostop do dokumenta, kadar bi njegovo razkritje poseglo v interese, varovane s tem členom (glej v točki 27 zgoraj navedeno sodbo Švedska proti MyTravel in Komisiji, točka 74 in navedena sodna praksa). Odstavek 5 tega člena pa določa, da lahko država članica institucijo prosi, naj ne razkrije dokumenta, ki izvira iz te države članice, brez njenega predhodnega soglasja.
- 30 Kadar država članica uporabi možnost, ki jo ima na podlagi člena 4(5) Uredbe št. 1049/2001, da lahko zaprosi, da se dokument, ki izvira iz te države, ne razkrije brez njenega predhodnega soglasja, potrebuje institucija za morebitno razkritje tega dokumenta predhodno soglasje navedene države članice (sodba Sodišča z dne 18. decembra 2007 v zadevi Švedska proti Komisiji, C-64/05 P, ZOdl., str. I-11389, točka 50).

- 31 Vendar iz sodne prakse izhaja, da člen 4(5) Uredbe št. 1049/2001 zadevni državi članici tudi omogoča, da nasprotuje razkritju dokumentov, ki izvirajo iz te države članice, zgolj ob sklicevanju na vsebinske izjeme, določene v odstavkih od 1 do 3 tega člena, in ob ustrezni obrazložitvi svojega stališča glede tega (v točki 30 zgoraj navedena sodba Švedska proti Komisiji, točka 99).
- 32 Ker pa take izjeme odstopajo od načela čim širšega dostopa javnosti do dokumentov, jih je treba razlagati in uporabljati restriktivno (glej v točki 27 zgoraj navedeno sodbo Švedska proti MyTravel in Komisiji, točka 75 in navedena sodna praksa).
- 33 Kadar se uveljavlja ena od izjem iz člena 4(2) Uredbe št. 1049/2001, mora država članica, ki nasprotuje razkritju dokumentov, ki izvirajo iz te države, presoditi, ali je podan prevladujoč javni interes, ki upravičuje razkritje zadevnih dokumentov.
- 34 V tem primeru je iz izpodbijane odločbe razvidno, da je Zvezna republika Nemčija, od koder izvira sporni dokument, nasprotovala njegovemu razkritju, pri čemer je svojo zavrnitev obrazložila z izjemo iz člena 4(2), prva alineja, Uredbe št. 1049/2001, ki zadeva oslabitev varstva poslovnih interesov fizičnih in pravnih oseb tudi glede intelektualne lastnine, in štela, da ni podan prevladujoč javni interes, ki upravičuje njegovo razkritje.
- 35 Drugič, člen 3 Uredbe št. 1367/2006 določa, da se Uredba št. 1049/2001 uporablja za vsakršno zahtevo prosilca za dostop do informacij o okolju. Iz uvodnih izjav 8 in 15 Uredbe št. 1367/2006 in zlasti iz dikcije „ob upoštevanju posebnih določb te uredbe glede zahtev za dostop do informacij o okolju“, v povezavi s členoma 3 in 6 te uredbe, je razvidno, da določbe te uredbe nadomeščajo, spreminjajo ali pojasnjujejo nekatere določbe Uredbe št. 1049/2001, če se prošnja za dostop nanaša na informacije o okolju ali na informacije, ki se nanašajo na emisije v okolje (sodba Splošnega sodišča z dne 9. septembra 2011 v zadevi LPN proti Komisiji, T-29/08, ZOdl., str. II-6021, točki 105 in 106, ki je predmet pritožb v zadevah C-514/11 P in C-605/11 P, v katerih postopek pred Sodiščem še poteka).
- 36 Glede pravice do dostopa do dokumentov, ki vsebujejo okoljske informacije, je obveznost restriktivne razlage izjem iz Uredbe št. 1049/2001, potrjena z uvodno izjavo 15, drugi stavek, in členom 6(1), drugi stavek, Uredbe št. 1367/2006, okrepljena, po eni strani, s tem, da mora zadevna institucija upoštevati javni interes za razkritje takih informacij, kot tudi z navedbo, da je treba preveriti, ali se te informacije nanašajo na emisije v okolje, in po drugi strani zaradi dejstva, da v Uredbi št. 1049/2001 ni podobnih pojasnil glede uporabe teh izjem na tem področju (v točki 35 zgoraj navedena sodba LPN proti Komisiji, točka 107).
- 37 Člen 6(1), prvi stavek, Uredbe št. 1367/2006 določa pravno domnevo, da prevlada javni interes za razkritje, če se zahtevane informacije nanašajo na emisije v okolje, razen če se te informacije nanašajo na preiskave, zlasti v zvezi z morebitnimi kršitvami prava Evropske unije (v točki 35 zgoraj navedena sodba LPN proti Komisiji, točka 108).
- 38 Dalje, člen 6(1), prvi stavek, Uredbe št. 1367/2006 zahteva, da zadevna institucija, ki ji je predložena prošnja za dostop do dokumenta, tega razkrije, če se zahtevane informacije nanašajo na emisije v okolje, čeprav bi to razkritje lahko oslabilo varstvo poslovnih interesov fizičnih in pravnih oseb tudi glede pravic intelektualne lastnine teh oseb v smislu člena 4(2), prva alineja, Uredbe št. 1049/2001.
- 39 Trditve, ki jih je Komisija navedla za utemeljitev drugačne razlage člena 6(1), prvi stavek, Uredbe št. 1367/2006, je treba zavriniti.
- 40 Prvič, Komisija poudarja, da bi lahko razkritje informacij iz spornega dokumenta močno ogrozilo ravnovesje, ki ga je zakonodajalec Unije dosegel v Direktivi 91/414, s tem da bi imelo velike ekonomske posledice za gospodarske subjekte, ki so uporabili postopek registracije aktivnih snovi iz te direktive. Čeprav ta direktiva vsebuje določbe za varstvo zaupnosti informacij, ki so industrijske ali

poslovne skrivnosti, predložene v okviru postopka registracije aktivnih snovi, ki ga ureja, pa zadošča ugotovitev, da taka pravila ne omogočajo izključitve neizpodbitne domneve iz člena 6(1), prvi stavek, Uredbe št. 1367/2006 (glej točko 38 zgoraj).

- 41 Drugič, enako velja za okoliščino, da se razkritje določenega števila informacij glede nečistoč, ki so odkrite v aktivni snovi, šteje za oslabitev varstva poslovnih interesov zadevnih oseb na podlagi člena 63(2) Uredbe (ES) št. 1107/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. oktobra 2009 o dajanju fitofarmaceutskih sredstev v promet in razveljavitvi direktiv Sveta 79/117/EGS in 91/414/EGS (UL L 309, str. 1). Ta določba se namreč le sklicuje na javni interes, ki ga varuje člen 4(2), prva alineja, Uredbe št. 1049/2001, nad katerim je prevladujoč javni interes, omenjen v členu 6(1), prvi stavek, Uredbe št. 1367/2006.
- 42 Tretjič, Komisija se sklicuje na sodno prakso, s katero naj bi Sodišče določilo posebna pravila za razlago Uredbe št. 1049/2001, kadar za dokumente, za katere se zahteva razkritje, veljajo tudi specialna pravila glede njihovega posredovanja zainteresiranim osebam v posebnem postopku (sodbi Sodišča z dne 29. junija 2010 v zadevi Komisija proti Technische Glaswerke Ilmenau, C-139/07 P, ZOdl., str. I-5885, točka 58 in navedena sodna praksa, in z dne 21. septembra 2010 v združenih zadevah Švedska in drugi proti API in Komisiji, C-514/07 P, C-528/07 P in C-532/07 P, ZOdl., str. I-8533, točka 100). Ob predpostavki, da je treba za razlago člena 4(2), prva alineja, Uredbe št. 1049/2001 upoštevati okoliščino, da so bile informacije, za katere je v konkretnem primeru zaproseno, posredovane državi članici poročevalki v postopku prijave za vključitev glifosata v priložo I k Direktivi 91/414, to v skladu z zgoraj navedenimi sodbami ne bi privedlo do drugega kot do splošne domneve, da bi razkritje takih informacij lahko oslabilo varstvo interesov, ki jih varuje ta določba. Tak sklep ne bi vplival na obseg pravila iz člena 6(1), prvi stavek, Uredbe št. 1367/2006, zaradi katerega višji javni interes, ki je v tej določbi naveden, neizpodbitno prevlada nad interesom, ki zadeva nevarnost posega v poslovne interese, vključno kar zadeva intelektualno lastnino.
- 43 Četrtič, Komisija meni, da je treba podati razlago uredb št. 1049/2001 in št. 1367/2006, ki bi bila v skladu s pravom Unije in mednarodnimi sporazumi, ki jih je Unija podpisala, v konkretnem primeru z Listino Evropske unije o temeljnih pravicah (UL 2010, C 83, str. 389) (v nadaljevanju: listina) in Sporazumom o trgovinskih vidikih pravic intelektualne lastnine (TRIPs) z dne 15. aprila 1994 (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 11, zvezek 21, str. 305, v nadaljevanju: Sporazum TRIPs), ki je priloga 1 C k Sporazumu o ustanovitvi Svetovne trgovinske organizacije (STO), (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 11, zvezek 21, str. 82).
- 44 Po eni strani je nedvomno treba opozoriti, da člena 16 in 17 listine določata svobodno gospodarsko pobudo oziroma lastninsko pravico, ki je tudi del splošnih načel Unije, tako kot varstvo poslovnih skrivnosti (glej sodbo Sodišča z dne 29. marca 2012 v zadevi Interseroh Scrap and Metal Trading, C-1/11, točka 43 in navedena sodna praksa). Vendar ni mogoče sprejeti, da bi bila zaradi zagotovitve usklajene razlage zakonodaje Unije vprašljiva veljavnost določbe sekundarnega prava, ki je jasna in nepogojna (glej po analogiji zgoraj navedeno sodbo Interseroh Scrap and Metal Trading, točki 44 in 46). Pod pretvezo pravičnega ravnovesja med varstvom temeljne pravice, ki je lastninska pravica, katere del so pravice intelektualne lastnine, in varstvom drugih temeljnih pravic Komisija s svojo argumentacijo skuša doseči izključitev uporabe člena 6(1), prvi stavek, Uredbe št. 1367/2006, ne pa zagotoviti razlago uredb št. 1049/2001 in št. 1367/2006, ki bi bila dosledna in uravnotežena glede na določbe listine, Direktive 91/414 ali Uredbe št. 1107/2009. Takega pristopa v nobenem primeru ni mogoče sprejeti, saj bi privedel do neuporabe jasne in nepogojne določbe uredbe Unije, za katero se niti ne zatrjuje, da bi bila v nasprotju s hierarhično višjim pravnim pravilom.
- 45 Po drugi strani so določbe Sporazuma TRIPs, ki je del sporazuma STO, ki ga je Skupnost podpisala in potem sklenila s Sklepom Sveta 94/800/ES z dne 22. decembra 1994 o sklenitvi sporazumov, doseženih v urugvajskem krogu večstranskih pogajanj (1986–1994), v imenu Evropske skupnosti, v zvezi z zadevami, ki so v njeni pristojnosti (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 11, zvezek 21, str. 80), sestavni del pravnega reda Unije. Če za področje, na katero se nanaša TRIPs, obstaja ureditev Unije, se

uporablja pravo Unije, kar pomeni obveznost, da se razlaga karseda v skladu s Sporazumom TRIPs, vendar pa zadevni določbi tega sporazuma ni mogoče pripisati neposrednega učinka (glej sodbo z dne 11. septembra 2007 v zadevi Merck Genéricos – Produtos Farmacêuticos, C-431/05, ZOdl., str. I-7001, točka 35 in navedena sodna praksa). Komisija navaja, da je treba uredbi št. 1049/2001 in št. 1367/2006 ter obveznosti glede emisij v okolje iz Aarhuške konvencije razlagati uravnoteženo in sorazmerno, zato da niso v nasprotju z določbami člena 39(2) in (3) sporazuma TRIPs, ki varujejo informacije s poslovno vrednostjo pred javnim razkritjem. V bistvu Splošnemu sodišču predlaga, naj zagotovi razlago določb člena 6(1), prvi stavek, Uredbe št. 1367/2006, ki bi bila v skladu s členom 39(2) in (3) Sporazuma TRIPs. Vendar je treba spet ugotoviti, da argumentacija Komisije privede do izključitve uporabe določb člena 6(1), prvi stavek, Uredbe št. 1367/2006, na pa do zagotovitve razlage besedila tega člena, ki bi bila v skladu z vsebino člena 39(2) in (3) Sporazuma TRIPs, saj na podlagi te argumentacije varstvo pravic intelektualne lastnine prevlada nad neizpodbitno domnevo v korist razkritja informacij, kadar se te nanašajo na emisije v okolje. Takega pristopa pa v nobenem primeru ni mogoče sprejeti, saj dejansko privede do tega, da pod vprašaj postavi zakonitost člena 6(1), prvi stavek, Uredbe št. 1367/2006 z vidika člena 39(2) in (3) Sporazuma TRIPs (glej po analogiji sodbo Splošnega sodišča z dne 17. septembra 2007 v zadevi Microsoft proti Komisiji, T-201/04, ZOdl., str. II-3601, točka 800).

- 46 Iz točk od 35 do 45 zgoraj je razvidno, da člen 6(1), prvi stavek, Uredbe št. 1367/2006 nalaga obveznost razkritja dokumenta, kadar se zaprošene informacije nanašajo na emisije v okolje, tudi ko je podana nevarnost posega v interese, ki jih varuje člen 4(2), prva alineja, Uredbe št. 1049/2001, te razlage pa ni mogoče postaviti pod vprašaj pod pretvezo razlage, ki bi bila dosledna, uravnotežena ali usklajena glede na določbe členov 16 in 17 listine, člena 39(2) in (3) Sporazuma TRIPs, Direktive 91/414 ali Uredbe št. 1107/2009.

Pojem informacij, ki se nanašajo na emisije v okolje

- 47 Po navedbah tožečih strank je Komisija kršila domnevo iz člena 6(1) Uredbe št. 1367/2006, saj naj bi bile zaprošene informacije okoljske informacije, ki se nanašajo na emisije v okolje. Informacije, ki so neposredno povezane čistostjo glifosata, med drugim o „identiteti“ in količini vseh nečistoč, ki jih ta vsebuje, in o analitskem profilu lotov, uporabljenih za preizkušanja, in študije, po katerih je bila snov vključena v prilogo I k Direktivi 91/414, pomenijo take informacije, saj sestava sredstva omogoča ugotovitev izpuščenih toksičnih elementov.
- 48 Najprej Komisija navaja, da je treba pojem emisija razlagati restriktivno in da v skladu z Navodili za izvajanje Aarhuške konvencije, ki jih je leta 2000 objavila Ekonomska komisija Združenih narodov za Evropo (UN/ECE) (v nadaljevanju: navodila za izvajanje), ta pomeni neposredni ali posredni izpust snovi iz obratov. Dalje navaja, da se zaprošene informacije ne nanašajo na emisije v okolje, saj se informacije iz spornega dokumenta podrobno nanašajo na metode proizvodnje glifosata in so jih predložili različni predlagatelji vključitve ter so varovane z pravicami intelektualne lastnine, pri čemer pa informacij, ki zanimajo tožeči stranki, ni mogoče ločiti in izolirati od informacij o metodah proizvodnje aktivne snovi, ki so same predmet tega spornega dokumenta.
- 49 Na prvem mestu, v delu v katerem Komisija navaja, da je treba določbe glede emisij v okolje razlagati restriktivno, je treba ugotoviti, da logika pravice do dostopa do dokumentov institucij, kot je določena v členu 15 PDEU in Uredbi št. 1049/2001, in pravice glede okoljskih informacij ali informacij, ki se nanašajo na emisije v okolje, podrobneje urejene z Uredbo št. 1367/2006, ne privede do takega sklepa.
- 50 Kadar nameravajo institucije uveljavljati izjemo zoper prošnjo za dostop do dokumentov, morajo namreč to izjemo razlagati in uporabljati restriktivno (glej v točki 27 zgoraj navedeno sodbo Švedska proti MyTravel in Komisiji, točka 75 in navedena sodna praksa), da se ne bi onemogočila uporaba splošnega načela, ki javnosti daje kar najširši dostop do dokumentov, ki jih imajo institucije (sodba Splošnega sodišča z dne 24. maja 2011 v združenih zadevah NLG proti Komisiji, T-109/05 in T-444/05, ZOdl., str. II-2479, točka 123).

- 51 S tem, da člen 6(1), prvi stavek, Uredbe št. 1367/2006 šteje, da je razkritje, kadar se zaprosene informacije nanašajo na emisije v okolje, v javnem interesu, ki prevlada nad interesom, ki je varovan z izjemo, omogoča konkretno uveljavitev tega splošnega načela.
- 52 Treba je tudi poudariti, da se v skladu z uvodno izjavo 15 Uredbe št. 1367/2006 restriktivno razlagajo samo razlogi za zavrnitev dostopa do okoljskih informacij, ob upoštevanju interesa, ki ga za javnost pomeni razkritje zaprosenih informacij, ter morebitne povezave med zaprosenimi informacijami in emisijami v okolje. Kot je bilo navedeno na obravnavi, je zakonodajni predlog COM(2003) 622 final Komisije z dne 24. oktobra 2003 predvideval uporabo izjem od pravice do dostopa do dokumentov iz člena 4, od (1) do (3), Uredbe št. 1049/2001 za prošnje za dostop do okoljskih informacij, ne da bi predvidel posebno obravnavo za informacije, ki se nanašajo na emisije v okolje. V skupnem stališču Sveta z dne 18. julija 2005 pa se je pokazala odločitev za restriktivnejši pristop glede izjem od pravice do dostopa s tem, da je bilo besedilo uvodne izjave 15 spremenjeno v besedilo, ki je blizu njegovi končni različici, in s tem, da je bil vstavljen člen 6(1), prvi stavek, ki vsebuje pravno domnevo koristi razkritja informacij, ki se nanašajo na emisije v okolje.
- 53 Iz prej navedenega izhaja, da niti logika pravice do dostopa do dokumentov institucij Unije, kot izhaja iz uredb št. 1049/2001 in št. 1367/2006 in njihove uporabe, niti besedilo zadnjenavedene uredbe, ki ga pojasnjuje pripravljalna dokumentacija, ne zahtevata, da se pojem emisij v okolje razlaga restriktivno. Za to, da je razkritje pravica, torej zadošča, da se zaprosene informacije dovolj neposredno nanašajo na emisije v okolje.
- 54 Sklicevanje Komisije na Navodila za izvajanje kot utemeljitev, da pojem emisije pomeni emisije iz obratov, te ugotovitve ne izpodbije.
- 55 Razsojeno je že bilo, da Navodila za izvajanje ne morejo dati zavezujoče razlage Aarhuške konvencije (sodba Sodišča z dne 14. februarja 2012 v zadevi Flachglas Torgau, C-204/09, točka 36), pred tem pa je generalna pravobranilka E. Sharpston ugotovila, da glede razlage te konvencije niso obvezujoča (sklepni predlogi k zgoraj navedeni sodbi Flachglas Torgau, točka 58). *A fortiori* lahko velja enako za razlago Uredbe št. 1367/2006.
- 56 Poleg tega se navodila za izvajanje sklicujejo na pojem emisije iz Direktive Sveta 96/61/ES z dne 24. septembra 1996 o celovitem preprečevanju in nadzorovanju onesnaževanja (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 15, zvezek 3, str. 80), katere člen 2, točka 5, emisijo opredeljuje kot neposreden ali posreden izpust ali oddajanje snovi, vibracij, toplote ali hrupa iz posameznega ali razpršenih virov v obratu, v zrak, vodo ali tla, obrat pa je nepremična enota, v kateri poteka ena ali več dejavnosti, ki so navedene v Prilogi I k direktivi. Tako opredelitev pa pojasnjuje cilj Direktive 96/61, in sicer celovito preprečevanje in zmanjševanje onesnaževanja, ki izvira iz izključno industrijskih dejavnosti. Vendar je treba poudariti, da niti Aarhuška konvencija niti Uredba št. 1367/2006 ne omejujeta svojih področij uporabe na posledice takih dejavnosti. Tudi zato opredelitev emisije v okolje, ki izhaja iz navodil za izvajanje, ne more služiti za razlago Uredbe št. 1367/2006.
- 57 Treba je, na drugem mestu, ugotoviti, ali sporni dokument vsebuje informacije, ki se dovolj neposredno nanašajo na emisije v okolje.
- 58 Prvič, treba je opozoriti, da tožeči stranki, kot je bilo navedeno v točki 22 zgoraj, ne prosita za dostop do informacij o pogodbenih razmerjih med različnimi gospodarskimi subjekti, ki so prijaviili glifosat, ali o metodi njegove proizvodnje, ki so pod točkama C.1.1 Podrobne informacije o postopkih proizvodnje aktivne snovi (priloga II A 1.8) (str. od 1 do 11) in C.2 Povzetek in ocena informacij glede predložitve skupne dokumentacije (str. 88 in 89) prvega poddokumenta, ki ga je Komisija posredovala Splošnemu sodišču, in točko C.1.1 Podrobne informacije o postopkih proizvodnje aktivne snovi (priloga II A 1.8) (str. od 1 do vključno 3) tretjega poddokumenta, ki ga je posredovala Komisija.

- 59 Drugič, tožeči stranki sta na obravnavi pojasnili nekaj točk svoje prošnje za dostop. Na voljo želita imeti informacije glede „identitete“ in količine vseh nečistoč, ki jih vsebuje glifosat, in informacije o analitskem profilu preizkušanih lotov, zlasti njihovo sestavo, „identiteto“ in količino kemičnih snovi, ki so bile dodane med preizkušnji, njihovo trajanje in dejanske učinke na aktivno snov.
- 60 Tako je treba le v delu, v katerem deli spornega dokumenta, ki niso tisti, navedeni v točki 58 zgoraj, vsebujejo informacije, kot so navedene v točki 59 zgoraj, ali informacije glede sestave fitofarmaceutskega sredstva, ki vsebuje glifosat, in pod pogojem, da je za te informacije mogoče šteti, da se nanašajo na emisije v okolje, ugotoviti, da je Komisija s tem, da je zavrnila njihovo razkritje, storila napako pri presoji.
- 61 Tretjič, tožeči stranki sta podali pojasnila glede načina, kako lahko informacije o „identiteti“ in količini nečistoč v glifosatu, o analitskem profilu preizkušenih lotov in glede sestave proizvoda, ki vsebuje to snov, privedejo do ugotovitve ravni emisij teh nečistoč v okolje.
- 62 V tožbi tožeči stranki navajata, da so ostanki aktivne snovi v okolju in njihov učinek na zdravje ljudi neposredno povezani s čistostjo snovi, med drugim z „identiteto“ in količino nečistoč, ki so v glifosatu, in ne zgolj z „identiteto“ in količino nečistoč, za katere Komisija šteje, da so upoštevne. Po njenem mnenju je treba poznati tudi analitski profil lotov, ki so bili uporabljeni za preizkušanja, zato da je ta preizkušanja mogoče razlagati, in študije, na katere se opira vključitev glifosata v prilogo I k Direktivi 91/414. To naj bi bil razlog, zakaj je treba razkriti natančno sestavo proizvodov, ki so bili razviti in preizkušani, kar naj bi omogočilo ugotovitev, kateri toksični elementi se izpustijo v okolje in za katere obstaja tveganje, da bodo tam določen čas ostali.
- 63 V odgovor na pisna vprašanja Splošnega sodišča sta tožeči stranki tudi navedli, v čem naj bi se informacije, za katere sta zaprosili, navezovali na pojem emisije v okolje. Tako naj bi se nečistoče v glifosatu sprostile v okolje sočasno kot glifosat. Poleg tega lahko te nečistoče, glede na njihovo količino, vplivajo na rezultate preizkušanj, ki se zahtevajo za presojo škodljivih učinkov glifosata zaradi njegove vključitve v prilogo I k Direktivi 91/414. Za ugotovitev, ali so preizkušanja, opravljena zaradi te vključitve, reprezentativna, kar zadeva emisije v okolje, do katerih pride pri uporabi fitofarmaceutskih sredstev, ki vsebujejo glifosat, naj bi bilo torej treba imeti na voljo informacije o analitskem profilu lotov. V prilogi k odgovoru sta tožeči stranki predložili dokument, v katerem so med drugim predstavljeni postopek, po katerem se glifosat proizvaja, ter snovi, ki se mu dodajo, da se proizvede ta aktivna snov, in v katerem se vztraja pri dejstvu, da bodo nečistoče, ki so v aktivni snovi, izpuščene v okolje. Poleg tega je v istem dokumentu poudarjena pomembnost pridobitve informacij o analitskem profilu preizkušanih lotov, da se preveri, ali ta profil ustreza profilu proizvodov, ki so dani na trg, saj lahko majhen obseg proizvodnje privede do drugačnega analitskega profila glifosata, kot bi bil v primeru proizvodnje v velikem obsegu za njegovo trženje. S pridobitvijo teh informacij naj bi bilo mogoče nadzorovati morebitne razlike med analitskimi profili lotov, ki so bili preizkušani zaradi vključitve glifosata v prilogo I k Direktivi 91/414, in loti proizvodov, ki so bili dani na trg, ter ugotoviti, ali so bila opravljena preizkušanja upoštevna glede na dejanske emisije glifosata v okolje. Nazadnje je v tem dokumentu poudarjeno, da naj bi zaprosene informacije omogočile ugotovitev ravni metabolita, v katerega se spremeni glifosat, ki je izpuščen v okolje, pri čemer je prvi obstojen in onesnažuje podzemne vode.
- 64 Čeprav se Komisija strinja, da se vsaka snov v svojem življenjskem ciklu nujno odvrže v okolje, meni, da sporni dokument ne vsebuje informacij, za katere bi se lahko štelo, da se nanašajo na emisije v okolje, temveč informacije glede metod proizvodnje, ki jih uporabljajo različni gospodarski subjekti, ki so prijavili glifosat zaradi njegove uvrstitve v prilogo I k Direktivi 91/414. Nasprotuje razkritju informacij glede nečistoč in analitskega profila lotov, ker naj bi to omogočilo rekonstrukcijo metode proizvodnje aktivne snovi in poslovnih skrivnosti, ki se nanjo navezujejo, saj ni mogoče ločiti in izolirati teh različnih kategorij informacij. Nazadnje Komisija navaja, da so bile vse informacije, ki so upoštevne s toksikološkega vidika in glede učinkov aktivne snovi na zdravje, predmet podrobne

analize in so bile razkrite z njenim sklepom z dne 6. maja 2011, in poudarja, da tožeči stranki ne navajata razlogov, zaradi katerih naj že razkriti dokumenti ne bi zadoščali za presojo utemeljenosti postopka vpisa glifosata v prilogo I k Direktivi 91/414.

- 65 Četrtyč, treba je opozoriti, da se je Splošno sodišče v okviru pripravljanih ukrepov seznanilo s spornim dokumentom, ki se, kot je Komisija navedla v spremnem dopisu k temu dokumentu, deli na poddokumente.
- 66 Prvi poddokument med drugim vsebuje točko z naslovom C.1.2 Podrobna specifikacija aktivne snovi (priloga II A od 1.9 do 1.11), v kateri so po eni strani predstavljene prijave, ki so jih državi članici poročevalki predložili gospodarski subjekti, ki si želijo vključitve glifosata v prilogo I k Direktivi 91/414, opredeljene različne nečistoče, ki so v proizvedenem glifosatu, in točno ugotovljena, ali maksimalna količina vsake od teh nečistoč [točka C.1.2.1 Navedba izomerov, nečistoč in dodatkov (priloga II A 1.10), str. od 11 do 61], po drugi strani pa analitski profil preizkušanih lotov, pri čemer so v razpredelnici podane količine vseh nečistoč, ki so v različnih lotih, ter minimalne, povprečne in maksimalne količine vsake od nečistoč, večina zadevnih gospodarskih subjektov pa je predstavila tudi metode analize in potrditve podatkov [oddelek C.1.2.2 Analitski profil lotov (priloga II A 1.11), str. od 61 do 84]. Prvi poddokument vsebuje tudi točko C.1.3 Podrobna specifikacija preparata (priloga II A 1.4), v kateri je opisana vsebina fitofarmacevtskega sredstva, ki vsebuje glifosat, ki ga proizvaja vsak gospodarski subjekt, ki je to aktivno snov prijavil (str. od 84 do 88).
- 67 Edini poddel drugega poddokumenta (glej točko 17 zgoraj) zajema razpredelnico z navedenimi različnimi gospodarskimi subjekti, ki so prijavili glifosat, strukturno formulo vsake nečistoče v aktivni snovi vsakega od teh gospodarskih subjektov in ugotovljena ali maksimalna količina vsake od teh nečistoč (str. od 1 do 6).
- 68 Tretji poddokument med drugim obsega dve točki z naslovoma C.1.2 Podrobna specifikacija čistosti aktivne snovi in C.1.2.1 Navedba izomerov, nečistoč in dodatkov (priloga II A 1.10) (str. od 4 do 13). V točki C.1.2 so navedene različne nečistoče, ki jih vsebuje glifosat trimesium, ter ugotovljena in maksimalna količina vsake od teh nečistoč (str. 4) ter analitski profil preizkušenih lotov, v zvezi s katerim so v obliki tabele navedene količine vseh nečistoč, ki so prisotne v različnih lotih (str. 7). Točka C.1.2.1 obsega razpredelnico, ki je podobna tisti iz drugega poddokumenta, in vsebuje informacije enake narave (str. od 8 do 13).
- 69 Kot navajata tožeči stranki, je treba ugotoviti, da se velik del podatkov iz poddokumentov, ki tvorijo sporni dokument in ki so navedeni v točkah od 66 do 68 zgoraj, nanaša na opredelitev in količino različnih nečistoč, prisotnih v aktivni snovi, ki jo je prijavil vsak gospodarski subjekt, ki je sodeloval v postopku vključitve glifosata v prilogo I k Direktivi 91/414. Ker je treba aktivno snov vključiti v fitofarmacevtsko sredstvo, za katero ni sporno, da bo izpuščeno v zrak v glavnem s škropljenjem, „identiteta“ in količina vsake nečistoče, vsebovane v taki snovi, pomenita, kot sta upravičeno navedli tožeči stranki, informacijo, ki se dovolj neposredno nanaša na emisije v okolje (glej točki 62 in 63 zgoraj).
- 70 Vendar je treba navesti, da sta ime in ugotovljena ali maksimalna količina nečistoč, prisotnih v aktivni snovi, ki jo je priglasil vsak od zadevnih gospodarskih subjektov, edina informacija, ki jo želita, kot sta potrdili na obravnavi, tožeči stranki pridobiti.
- 71 Tudi glede analitskega profila preizkušenih lotov je treba ugotoviti, da so informacije, ki se nanašajo na količine vseh nečistoč, prisotnih v različnih lotih, in na minimalne povprečne in maksimalne količine vsake od teh nečistoč (glej točke od 66 do 68 zgoraj), ki so predstavljene v obliki tabele za vsak gospodarski subjekt, ki je predlagal vključitev glifosata v prilogo I k Direktivi 91/414, v prvem poddokumentu in v obliki zbirnih tabel v drugem in tretjem poddokumentu, z izjemo strukturnih formul nečistoč, ki so v zadnjih dveh tabelah, informacije, ki se dovolj neposredno nanašajo na emisije v okolje.

- 72 Nasprotno pa informacije o analitskih metodah in potrditvi podatkov, ki so bile posredovane za določitev analitskega profila lotov, niso informacije, ki se nanašajo na emisije v okolje, saj iz analize edinega dela spornega dokumenta, ki vsebuje take informacije, in sicer točke C.1.2.2 Analitski profil lotov (priloga II A 1.11), ki je del točke C.1.2 prvega poddokumenta, ne izhaja, da vsebuje elemente, ki omogočajo dovolj neposredno ugotovitev ravni emisij različnih sestavin aktivne snovi v okolje.
- 73 Glede sestave fitofarmaceutskih sredstev, ki so jih razvili gospodarski subjekti, ki so predlagali vključitev glifosata v prilogo I k Direktivi 91/414, je treba ugotoviti, da je natančna količina v kilogramih ali litrih aktivne snovi in dodatkov, ki se uporabijo za njihovo proizvodnjo, v točki C.1.3. z naslovom Podrobne specifikacije preparatov (priloga III A 1.4) iz prvega poddokumenta in da gre za informacije, ki se dovolj neposredno nanašajo na emisije v okolje (glej točko 69 zgoraj).
- 74 Noben od argumentov Komisije ne izpodbije ugotovitev v točkah od 69 do 73 zgoraj, saj ne izkazujejo, da se zaprosene informacije ne nanašajo na emisije v okolje (glej točko 64 zgoraj).
- 75 Iz prej navedenega je razvidno, da je Komisija storila napako pri presoji s tem, da je zavrnila prošnjo za dostop do spornega dokumenta v delu, v katerem je ta prošnja zadevala informacije, ki se nanašajo na emisije v okolje, in sicer, prvič, na „identiteto“ in količino vseh nečistoč, ki so vsebovane v aktivni snovi, ki jo je prijavil vsak gospodarski subjekt, kot so navedene v točki 70 zgoraj, ki so v točki C.1.2.1 prvega poddokumenta (str. od 11 do 61), v točki C.1.2.1 drugega poddokumenta (str. od 1 do 6) in v točki C.1.2.1 tretjega poddokumenta (str. 4 in od 8 do 13), drugič, na nečistoče, ki so prisotne v različnih lotih, ter minimalno, povprečno in maksimalno količino vsake od teh nečistoč, ki so za vsak gospodarski subjekt navedene v tabelah v točki C.1.2.2 prvega poddokumenta (str. od 61 do 84) in v točki C.1.2.4 tretjega poddokumenta (str. 7), in tretjič, na sestavo fitofarmaceutskih sredstev, ki so jih razvili gospodarski subjekti, ki je v točki C.1.3 z naslovom Podrobne specifikacije preparatov (priloga III A 1.4) prvega poddokumenta (str. od 84 do 88).
- 76 Zato je treba drugi tožbeni razlog sprejeti in, ne da bi bilo treba obravnavati prvi in tretji tožbeni razlog, izpodbijano odločbo razglasiti za nično v delu, v katerem se z njo zavrača dostop do informacij, opredeljenih v točki 75 zgoraj.

Stroški

- 77 V skladu s členom 87(2) Poslovnika Splošnega sodišča se neuspeli stranki naloži plačilo stroškov, če so bili ti priglašeni. Ker v tej zadevi Komisija ni uspela, nosi svoje stroške in stroške tožečih strank.

Iz teh razlogov je

SPLOŠNO SODIŠČE (drugi senat)

razsodilo:

- 1. Sklep Komisije z dne 10. avgusta 2011, s katerim je bil zavrjen dostop do zvezka 4 osnutka poročila o oceni, ki ga je Zvezna republika Nemčija kot država poročevalka pripravila glede snovi glifosat na podlagi Direktive Sveta z dne 15. julija 1991 o dajanju fitofarmaceutskih sredstev v promet (91/414/EGS), se razglasi za ničen v delu, v katerem se z njim zavrača dostop do delov tega zvezka, ki vsebujejo te informacije, ki se nanašajo na emisije v okolje: „identiteta“ in količina vseh nečistoč, ki so vsebovane v aktivni snovi, ki jo je prijavil vsak gospodarski subjekt, iz točke C.1.2.1 prvega poddokumenta (str. od 11 do 61), točke C.1.2.1 drugega poddokumenta (str. od 1 do 6) in točke C.1.2.1 tretjega poddokumenta (str. 4 in od 8 do 13) tega zvezka, nečistoče, ki so prisotne v različnih lotih, ter minimalna, povprečna in maksimalna količina vsake od teh nečistoč, ki so za vsak gospodarski subjekt navedene v tabelah iz točke C.1.2.2 prvega poddokumenta (str. od 61 do 84) in iz točke C.1.2.4**

tretjega poddokumenta (str. 7) tega zvezka, ter sestava fitofarmaceutskih sredstev, ki so jih razvili gospodarski subjekti, iz točke C.1.3 z naslovom Podrobne specifikacije preparatov (priloga III A 1.4) prvega poddokumenta (str. od 84 do 88) tega zvezka.

2. Komisiji se naloži plačilo stroškov.

Forwood

Dehousse

Schwarcz

Razglašeno na javni obravnavi v Luxembourggu, 8. oktobra 2013.

Podpisi